

УДК 35.072.2:004.738.5

DOI: <https://doi.org/10.32782/2415-3583/36.14>

Гурінчук О.Б.

аспірант

Приватний вищий навчальний заклад

«Європейський університет»

ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-3284-5398>

СТРАТЕГІЇ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В ЕПОХУ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

У статті розкрито проблематику вдосконалення організаційно-інформаційного забезпечення публічного управління в умовах цифрової трансформації. Проаналізовано сучасні виклики, з якими стикаються органи публічного управління, зокрема швидкі технологічні зміни, недостатня інтеграція інформаційних систем, брак кваліфікованих кадрів і ризики кібербезпеки. Обґрунтовано необхідність запровадження адаптивних стратегій, що базуються на інтеграції цифрових технологій, ефективному управлінні інформаційними ресурсами та гнучких управлінських підходах. Запропоновано концептуальні засади формування стратегій підвищення ефективності організаційно-інформаційного забезпечення, які включають аналіз поточного стану, стандартизацію протоколів, навчання персоналу та залучення стейкхолдерів. Окреслено практичні напрями підвищення ефективності публічного управління, зокрема через впровадження хмарних технологій, аналітичних платформ і моделей agile-управління, з метою забезпечення сталого розвитку державного сектору в епоху цифровізації.

Ключові слова: організаційно-інформаційне забезпечення, публічне управління, цифрова трансформація, цифрові технології, управління інформаційними ресурсами, гнучке управління, стратегії цифровізації.

Постановка проблеми. В умовах стрімкої цифрової трансформації світової економіки та суспільства особливого значення набуває вдосконалення організаційно-інформаційного забезпечення публічного управління. Цифрові технології, такі як хмарні обчислення, великі дані, штучний інтелект і блокчейн, стають ключовими драйверами модернізації державного сектору, але водночас створюють середовище технологічної турбулентності, посилюючи виклики для управлінських систем. Органи публічного управління стикаються з необхідністю швидкого реагування на зміни, впровадження інноваційних моделей електронного врядування, підвищення гнучкості організаційних процесів і ефективного управління інформаційними ресурсами.

Загострення глобальних і локальних викликів, зокрема зростання ризиків кібербезпеки, недостатня інтеграція інформаційних систем, брак кваліфікованих кадрів і обмеженість фінансових ресурсів, підкреслюють потребу у формуванні адаптивних стратегій для забезпечення сталого розвитку публічного управління. В українських реаліях ці проблеми набувають особливої актуальності через військові дії, міграцію фахівців та економічну нестабільність, що ускладнюють впровадження цифрових реформ. У таких умовах питання вдосконалення організаційно-інформаційного забезпечення виходить на перший план, вимагаючи наукового осмислення та розробки практичних підходів до інтеграції цифрових технологій, управління інформаційними ресурсами та формування стратегій, що забезпечують ефективність і прозорість публічного управління.

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить, що вдосконалення організаційно-інформаційного забезпечення публічного управління в умовах цифрової трансформації активно досліджується як україн-

ськими, так і зарубіжними науковцями. О. Кравченко [1] акцентує увагу на організаційних та інформаційних аспектах цифрової трансформації публічного управління. І. Шевчук і С. Литвиненко [2] досліджують роль інформаційних технологій у забезпеченні організаційних процесів у державному секторі.

В. Гриценко та Н. Коваленко [3] аналізують стратегії цифровізації публічного сектору, звертаючи увагу на виклики та перспективи їх впровадження. Т. Бондаренко та О. Сидоренко [4] розглядають управління інформаційними ресурсами як ключовий елемент цифрової трансформації, а О. Левицька та В. Зайцев [5] пропонують організаційно-інформаційні підходи до інтеграції цифрових інструментів у публічне управління. Ю. Мельник і О. Пономаренко [6] оцінюють ефективність використання цифрових технологій у державному секторі, а Н. Олійник і Р. Кравець [7] підкреслюють значення організаційних і інформаційних ризиків цифровізації.

Серед зарубіжних авторів А. Бхарадвадж, О. Ель Саї, П. Павлов і Н. Венкатраман [8] досліджують цифрові бізнес-стратегії, акцентуючи на їх ролі в трансформації організаційних процесів. Г. Віал [9] пропонує огляд цифрової трансформації, визначаючи ключові напрями досліджень. І. Мергель, Н. Едельманн і Н. Хауг [10] аналізують визначення цифрової трансформації в контексті державного управління. У публікаціях Deloitte Insights [11] наголошується на необхідності стратегічного бачення для цифрової трансформації урядових структур.

ОЕСР [12] розглядає стратегії цифровізації публічної адміністрації, акцентуючи на їх трансформаційному потенціалі. П. Вейл і С. Воернер [13] досліджують, як організації можуть процвітати в цифровій екосистемі. Дж. Бугін, Дж. Дікін і Б. О'Бірн [14] аналізують фактори успіху цифрової трансформації, а Г. Кейн, Д. Пал-

мер, А. Філіпс, Д. Кірон і Н. Баклі [15] підкреслюють, що стратегія, а не технології, є рушієм цифрових змін.

Попри значну кількість публікацій, у науковому просторі недостатньо розробленими залишаються механізми формування адаптивних стратегій організаційно-інформаційного забезпечення публічного управління з урахуванням викликів цифровізації, таких як кіберризик, недостатня інтеграція систем і брак кваліфікованих кадрів, особливо в українських реаліях. Саме ці аспекти є предметом даного дослідження.

Мета статті полягає у комплексному науковому обґрунтуванні стратегічних засад вдосконалення організаційно-інформаційного забезпечення публічного управління в умовах цифрової трансформації та високої динаміки зовнішнього середовища.

Виклад основного матеріалу дослідження. Цифрова трансформація є ключовим фактором модернізації публічного управління, що вимагає комплексного вдосконалення організаційно-інформаційного забезпечення для забезпечення ефективності, прозорості та адаптивності управлінських процесів [9; 10]. Організаційно-інформаційне забезпечення охоплює інтеграцію сучасних цифрових технологій, управління інформаційними ресурсами та розробку стратегій, спрямованих на оптимізацію діяльності публічного сектору [1; 5]. У цьому контексті ключовими напрямками є впровадження інноваційних технологій, реформування організаційних структур та створення адаптивних стратегій, що враховують виклики цифровізації [3; 8].

Інтеграція цифрових технологій, таких як хмарні обчислення, великі дані (Big Data) та штучний інтелект, є основою трансформації публічного управління [3; 11]. Ці технології дозволяють автоматизувати рутинні процеси, підвищувати якість аналітики та забезпечувати швидкий доступ до інформації. Наприклад, платформи електронного врядування спрощують взаємодію між органами влади та громадянами, що підтверджується досвідом країн із розвинутою цифровою

інфраструктурою, таких як Естонія та Сінгапур [12]. Ключові технології та їх застосування у публічному управлінні систематизовано у табл. 1.

З табл. 1 випливає, як сучасні цифрові технології сприяють підвищенню ефективності публічного управління. Наприклад, хмарні обчислення забезпечують централізоване зберігання даних, що дозволяє органам влади оперативно обмінюватися інформацією та надавати послуги громадянам у режимі реального часу [11]. Великі дані дають змогу аналізувати поведінку громадян і прогнозувати соціально-економічні тенденції, що є важливим для стратегічного планування [3]. Штучний інтелект автоматизує обробку запитів і оптимізує управлінські процеси, знижуючи витрати часу та ресурсів [8]. Блокчейн, своєю чергою, забезпечує безпеку даних і підвищує довіру до державних інституцій завдяки прозорості транзакцій [12]. Ці технології формують основу для цифрової трансформації, але їх ефективне впровадження залежить від адаптації організаційних структур.

Інтеграція технологій вимагає адаптації організаційних структур. Як зазначають дослідники, традиційні ієрархічні моделі управління часто є неефективними в умовах цифровізації через їхню низьку гнучкість [5]. Для подолання цього пропонується використання гнучких моделей, таких як agile-підходи, які дозволяють швидко реагувати на зміни [8; 15]. Наочна ілюстрація цього переходу представлено на рис. 1.

З рис. 1, можна побачити, що традиційні ієрархічні моделі, які характеризуються чіткою вертикальною структурою та фіксованими процесами, ускладнюють швидке реагування на виклики цифровізації [5]. Натомість гнучкі моделі, такі як agile, передбачають ітеративний підхід до управління, що дозволяє органам влади адаптуватися до нових технологій і потреб громадян [8]. Наприклад, agile-підходи використовуються у проєктах цифровізації в країнах Європейського Союзу, де короткі цикли розробки та тестування спри-

Таблиця 1 – Основні цифрові технології в публічному управлінні

Технологія	Застосування
Хмарні обчислення	Централізоване зберігання та обробка даних, забезпечення доступності
Великі дані (Big Data)	Аналіз великих обсягів інформації для прийняття рішень
Штучний інтелект	Автоматизація процесів, прогнозування тенденцій
Блокчейн	Забезпечення безпеки та прозорості транзакцій

Джерело: систематизовано автором на основі [3; 8; 11; 12]

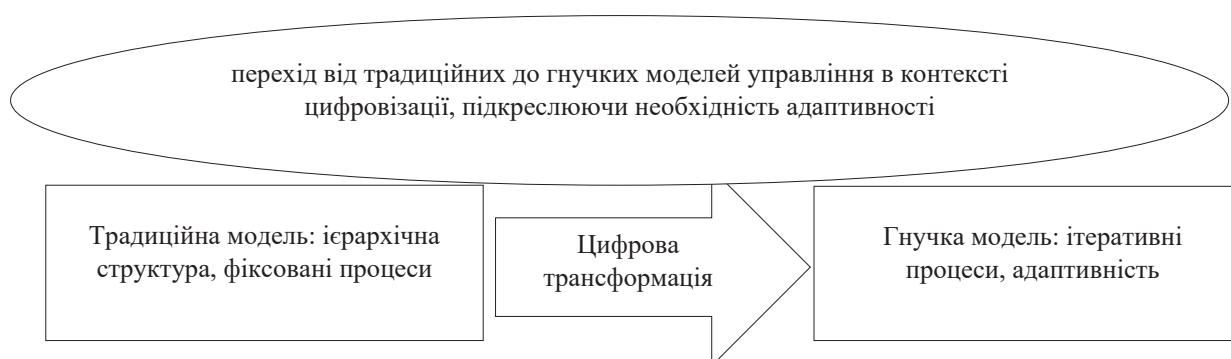

Рисунок 1 – Порівняння традиційної та гнучкої моделей управління

Джерело: сформульовано автором на основі [5; 8; 15]

яють швидкому впровадженню інновацій [15]. Такий перехід вимагає не лише зміни організаційної культури, а й навчання персоналу та створення міжвідомчої координації для забезпечення ефективної інтеграції технологій [12].

Отже, інтеграція цифрових технологій є першим кроком до вдосконалення організаційно-інформаційного забезпечення, що вимагає як технологічних, так і організаційних змін для забезпечення ефективності публічного управління в умовах цифровізації.

Ефективне управління інформаційними ресурсами є ключовим елементом цифрової трансформації публічного управління, оскільки забезпечує централізований доступ до даних, їх захист і оптимальне використання для прийняття обґрунтованих рішень [4; 13]. У сучасних умовах інформаційні ресурси включають бази даних, електронні реєстри, аналітичні платформи та системи обміну інформацією, які потребують чітких стандартів управління та координації між органами влади [2; 9]. Основні підходи до управління інформаційними ресурсами в публічному секторі систематизовано у табл. 2.

З табл. 2 видно, що управління інформаційними ресурсами передбачає комплексний підхід, який охоплює створення єдиних інформаційних систем, стандартизацію процедур, забезпечення кібербезпеки та використання аналітичних інструментів. Наприклад, централізація даних дозволяє органам влади об'єднувати інформацію з різних джерел, що спрощує доступ до неї та зменшує дублювання [4]. Стандартизація протоколів забезпечує сумісність між системами різних відомств, що є критичним для ефективної міжвідомчої взаємодії [2]. Захист даних, зокрема через впровадження сучасних методів шифрування та аутентифікації, мінімізує ризики витоку інформації, що особливо актуально в умовах зростання кіберзагроз [7]. Аналі-

тика даних, своєю чергою, дає змогу органам влади прогнозувати потреби громадян і оптимізувати розподіл ресурсів, як це реалізовано в системах «розумного міста» у Південній Кореї та Нідерландах [13].

Ефективне управління інформаційними ресурсами також вимагає врахування викликів, таких як недостатня інтеграція систем, брак кваліфікованих кадрів та високі витрати на впровадження [7; 9]. Ілюстрація структури управління інформаційними ресурсами та пов'язаних із ним викликів представлено на рис. 2.

На рис. 2 зображено, що управління інформаційними ресурсами є складним процесом, який потребує координації між різними компонентами. Централізовані бази даних забезпечують єдиний доступ до інформації, але їх створення ускладнюється через різноманітність існуючих систем [4]. Кібербезпека є критично важливою в умовах зростання кібератак, що вимагає інвестицій у сучасні технології захисту [7]. Аналітичні платформи дозволяють обробляти великі обсяги даних для прийняття стратегічних рішень, але потребують висококваліфікованих фахівців [13]. Стандартизовані протоколи сприяють інтеграції систем, але їх розробка вимагає міжвідомчої координації та узгодження [2]. Виклики, такі як недостатня інтеграція та брак кадрів, гальмують процес цифровізації, що потребує розробки стратегій для їх подолання, як це реалізовано в успішних кейсах цифровізації в країнах ОЕСР [9].

Отже, управління інформаційними ресурсами є важливим елементом цифрової трансформації публічного управління, що вимагає системного підходу до інтеграції, стандартизації, захисту та аналізу даних.

Формування стратегії підвищення ефективності організаційно-інформаційного забезпечення є завершальним етапом цифрової трансформації публічного управління, що спрямований на інтеграцію технологічних, організаційних та інформаційних компонентів

Таблиця 2 – Основні підходи до управління інформаційними ресурсами в публічному управлінні

Підхід	Опис
Централізація даних	Створення єдиних інформаційних систем для інтеграції даних
Стандартизація протоколів	Уніфікація форматів і процедур обміну інформацією
Захист даних	Впровадження кібербезпеки для захисту інформації
Аналітика даних	Використання аналітичних інструментів для обробки даних

Джерело: систематизовано автором на основі [2; 4; 7; 13]

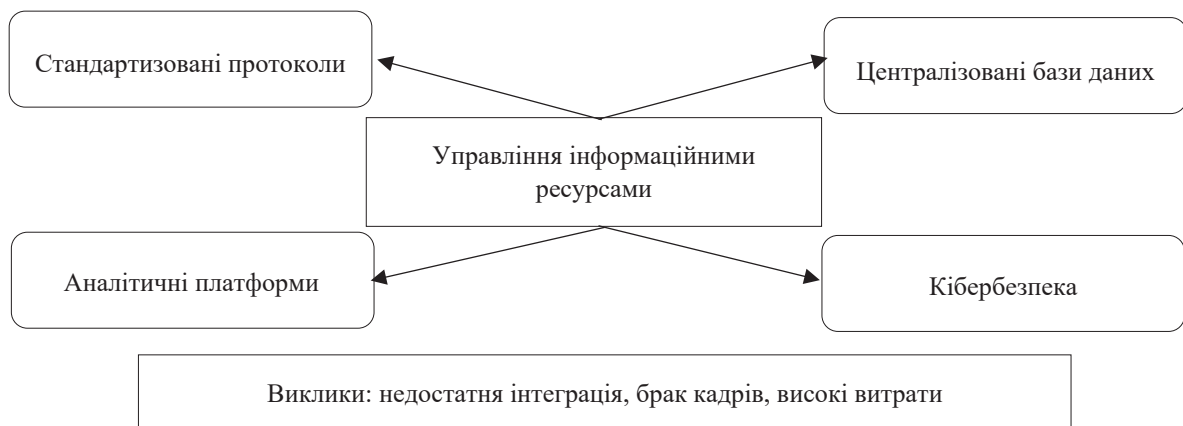

Рисунок 2 – Структура управління інформаційними ресурсами в публічному управлінні

Джерело: систематизовано автором на основі [2; 7; 9; 13]

у єдину систему [6, 9]. Стратегії мають базуватися на аналізі поточного стану управлінських систем, визначенні пріоритетів цифровізації та врахуванні викликів, таких як брак фінансування, опір змінам і недостатня цифрова компетентність персоналу [7, 14]. Ключові елементи стратегії систематизовано у табл. 3.

З табл. 3 видно, що формування стратегії вимагає комплексного підходу, який поєднує аналіз, планування, навчання та співпрацю. Аналіз поточного стану дозволяє виявити прогалини в організаційно-інформаційному забезпеченні, такі як застарілі системи чи недостатня інтеграція [6]. Визначення пріоритетів, наприклад, розвиток електронного врядування чи впровадження аналітичних платформ, допомагає зосередити ресурси на найбільш критичних напрямках [9]. Навчання персоналу є важливим для подолання бар'єрів цифровізації, оскільки брак кваліфікованих кадрів часто гальмує впровадження нових технологій [7]. Залучення стейкхолдерів, зокрема громадян і бізнесу, сприяє підвищенню легітимності стратегій, як це реалізовано в проєктах «відкритого уряду» у країнах ОЕСР [10]. Наприклад, у Канаді та Австралії програми цифровізації передбачають регулярні консультації з громадськістю для визначення пріоритетів і оцінки ефективності [10].

Реалізація стратегій також потребує врахування ризиків і гнучкості у підходах до управління. Ночно демонстрація взаємозв'язку між елементами стратегії та ризиками цифровізації представлено на рис. 3.

На рис. 3 зображено, що стратегія цифровізації є комплексною системою, яка інтегрує аналіз, планування, навчання та співпрацю. Аналіз стану дозволяє визначити слабкі місця, такі як застарілі інформаційні системи чи недостатня координація між відомствами [6]. Визначення пріоритетів забезпечує ефективне вико-

ристання ресурсів, наприклад, через фокус на впровадженні хмарних технологій чи аналітичних систем [9]. Навчання персоналу підвищує здатність працівників адаптуватися до нових технологій, що є критичним для успіху цифровізації [7]. Залучення стейкхолдерів сприяє врахуванню потреб громадян і бізнесу, що підвищує ефективність стратегій [10]. Водночас ризики, такі як брак фінансування чи опір змінам, потребують додаткових заходів, наприклад, залучення міжнародних грантів або проведення інформаційних кампаній для підвищення підтримки реформ [14]. Успішні приклади, такі як цифрові стратегії в Естонії, демонструють, що поєднання цих елементів забезпечує стійкий розвиток публічного управління [9].

Отже, формування стратегії підвищення ефективності організаційно-інформаційного забезпечення є необхідним для забезпечення сталого розвитку публічного управління в умовах цифровізації.

Висновки. Проведене дослідження дозволяє зробити низку висновків щодо стратегій вдосконалення організаційно-інформаційного забезпечення публічного управління в умовах цифровізації.

По-перше, встановлено, що цифрова трансформація є ключовим фактором модернізації публічного управління, що вимагає комплексного підходу до інтеграції сучасних технологій, таких як хмарні обчислення, великі дані, штучний інтелект і блокчейн. Ці технології сприяють автоматизації процесів, підвищенню якості аналітики та спрощенню взаємодії між органами влади і громадянами, як це реалізовано в країнах із розвинутою цифровою інфраструктурою, наприклад, Естонії та Сінгапурі. Перехід до гнучких моделей управління, таких як agile-підходи забезпечує адаптивність до змін і підвищує ефективність організаційних структур.

Таблиця 3 – Ключові елементи стратегії підвищення ефективності організаційно-інформаційного забезпечення

Елемент стратегії	Опис
Аналіз поточного стану	Оцінка рівня цифровізації та організаційних процесів
Визначення пріоритетів	Фокус на ключових напрямках цифрової трансформації
Навчання персоналу	Підвищення цифрової компетентності працівників
Залучення стейкхолдерів	Співпраця з громадянським суспільством і бізнесом

Джерело: систематизовано автором на основі [6; 7; 9; 10]

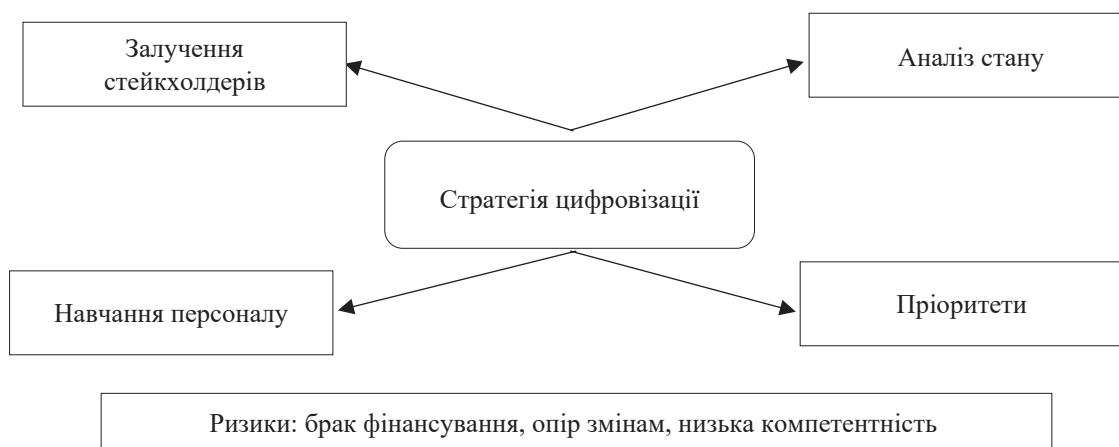

Рисунок 3 – Взаємозв'язок елементів стратегії та ризиків цифровізації

Джерело: систематизовано автором на основі [6; 7; 9; 10]

По-друге, доведено, що ефективне управління інформаційними ресурсами є основою цифрової трансформації публічного сектору. Централізація даних, стандартизація протоколів, кібербезпека та аналітика даних є ключовими підходами, які дозволяють оптимізувати обробку інформації та підвищувати якість управлінських рішень. Ці компоненти взаємопов'язані, але їх впровадження ускладнюється через виклики, такі як недостатня інтеграція систем і брак кваліфікованих кадрів. Успішні приклади, такі як системи «розумного міста» у Південній Кореї та Нідерландах, підтверджують ефективність системного підходу до управління інформаційними ресурсами.

По-третє, запропоновано модель формування стратегій підвищення ефективності організаційно-інформаційного забезпечення, яка передбачає циклічну взаємодію ключових елементів: аналізу поточного стану, визначення пріоритетів, навчання персоналу та

залучення стейкхолдерів. Зазначені елементи забезпечують комплексний підхід до цифровізації, а їх взаємозв'язок із ризиками, такими як брак фінансування та опір змінам. Приклади країн ОЕСР, зокрема Канади та Австралії, демонструють, що залучення громадян і бізнесу до розробки стратегій підвищує їх легітимність і ефективність. Для подолання ризиків необхідно залучати міжнародні гранти та проводити інформаційні кампанії, як це реалізовано в успішних кейсах цифровізації.

Таким чином, вдосконалення організаційно-інформаційного забезпечення публічного управління в епоху цифровізації вимагає системного підходу, який поєднує технологічні інновації, ефективне управління інформаційними ресурсами та стратегічне планування. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на розробку моделей фінансування цифрових реформ і оцінку їхнього впливу на соціально-економічний розвиток.

Список використаних джерел:

1. Кравченко О. П. Цифрова трансформація публічного управління: організаційні та інформаційні аспекти. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління*. 2024. № 18 (2). С. 23–35. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2024-18-02-03>
2. Шевчук І. Б., Литвиненко С. М. Інформаційні технології в системі організаційного забезпечення публічного управління. *Економіка та суспільство*. 2023. № 65. С. 78–89. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-65-78>
3. Гриценко В. А., Коваленко Н. О. Стратегії цифровізації в публічному секторі: виклики та перспективи. *Цифрова економіка та економічна безпека*. 2024. № 15. С. 101–112. DOI: <https://doi.org/10.32782/dees.15-10>
4. Бондаренко Т. Г., Сидоренко О. І. Управління інформаційними ресурсами в умовах цифрової трансформації публічного сектору. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Економічні науки*. 2023. № 76 (4). С. 45–56. DOI: <https://doi.org/10.32689/2523-4536/76-4>
5. Левицька О. М., Зайцев В. В. Інтеграція цифрових інструментів у систему публічного управління: організаційно-інформаційні підходи. *Economic Synergy*. 2024. № 2. С. 67–80. DOI: <https://doi.org/10.53920/ES-2024-2-5>
6. Мельник Ю. В., Пономаренко О. С. Ефективність використання цифрових технологій у публічному управлінні: оцінка та перспективи. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління*. 2023. № 12 (3). С. 89–102. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2023-12-03-09>
7. Олійник Н. П., Кравець Р. Т. Ризики цифровізації публічного управління: організаційний та інформаційний виміри. *Економіка та суспільство*. 2024. № 68. С. 120–130. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-120>
8. Bharadwaj A., El Sawy O. A., Pavlou P. A., Venkatraman N. Digital business strategy: Toward a next generation of insights. *MIS Quarterly*. 2013. Vol. 37 (2). P. 471–482. Available at: https://www.researchgate.net/publication/280311463_Digital_Business_Strategy_Toward_a_Next_Generation_of_Insights
9. Vial G. Understanding digital transformation: A review and a research agenda. *The Journal of Strategic Information Systems*. 2019. Vol. 28 (2). P. 118–144. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jsis.2019.01.003>
10. Mergel I., Edelmann N., Haug N. Defining digital transformation: Results from a systematic literature review. *Government Information Quarterly*. 2019. Vol. 36 (4). P. 101–112. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.giq.2019.06.002>
11. Deloitte Insights. Digital government transformation: Establishing a vision for the future. 2023. Available at: <https://www2.deloitte.com/us/en/insights/industry/public-sector/digital-government-transformation.html>
12. OECD. Digital Government Review: Strategies for transforming public administration. 2022. Available at: <https://www.oecd.org/gov/digital-government-review.htm>
13. Weill P., Woerner S. L. Thriving in an increasingly digital ecosystem. *MIT Sloan Management Review*. 2015. Vol. 56 (4). P. 27–34. Available at: <https://sloanreview.mit.edu/article/thriving-in-an-increasingly-digital-ecosystem/>
14. Bughin J., Deakin J., O'Beirne B. Digital transformation: Improving the odds of success. *McKinsey Quarterly*. 2021. Available at: <https://www.mckinsey.com/business-functions/mckinsey-digital/our-insights/digital-transformation-improving-the-odds-of-success>
15. Kane G. C., Palmer D., Phillips A. N., Kiron D., Buckley N. Strategy, not technology, drives digital transformation. *MIT Sloan Management Review*. 2015. Available at: <https://sloanreview.mit.edu/projects/strategy-drives-digital-transformation/>

References:

1. Kravchenko O. P. (2024). Tsyfrova transformatsiia publicnogo upravlinnia: orhanizatsiini ta informatsiini aspekty [Digital transformation of public administration: Organizational and informational aspects]. *Problemy suchasnykh transformatsii. Seriya: ekonomika ta upravlinnia*, no 18 (2), pp. 23–35. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2024-18-02-03>
2. Shevchuk I. B., & Lytvynenko S. M. (2023). Informatsiini tekhnologii v systemi orhanizatsiinoho zabezpechennia publicnogo upravlinnia [Information technologies in the system of organizational support for public administration]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no 65, pp. 78–89. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-65-78>
3. Hrytsenko V. A., & Kovalenko N. O. (2024). Stratehii tsyfrovizatsii v publicnomu sektori: vyklyky ta perspektyvy [Digitalization strategies in the public sector: Challenges and prospects]. *Tsyfrova ekonomika ta ekonomichna bezpeka*, no 15, pp. 101–112. DOI: <https://doi.org/10.32782/dees.15-10>
4. Bondarenko T. H., & Sydorenko O. I. (2023). Upravlinnia informatsiinymy resursamy v umovakh tsyfrovoy transformatsii publicnogo sektoru [Management of information resources in the context of digital transformation of the public sector]. *Naukovi*

pratsi Mizhrehionalnoi Akademii upravlinnia personalom. Ekonomichni nauky, no 76 (4), pp. 45–56. DOI: <https://doi.org/10.32689/2523-4536/76-4>

5. Levytska O. M., & Zaitsev V. V. (2024). Intehratsiia tsyfrovyykh instrumentiv u systemu publichnoho upravlinnia: orhanizatsiino-informatsiini pidkhody [Integration of digital tools into the public administration system: Organizational and informational approaches]. *Economic Synergy*, no 2, pp. 67–80. DOI: <https://doi.org/10.53920/ES-2024-2-5>

6. Melnyk Yu. V., & Ponomarenko O. S. (2023). Efektyvnist vykorystannia tsyfrovyykh tekhnolohii u publichnomu upravlinni: otsinka ta perspektyvy [Effectiveness of using digital technologies in public administration: Assessment and prospects]. *Problemy suchasnykh transformatsii. Seriia: ekonomika ta upravlinnia*, no 12 (3), pp. 89–102. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2023-12-03-09>

7. Oliinyk N. P., & Kravets R. T. (2024). Ryzyky tsyfrovizatsii publichnoho upravlinnia: orhanizatsiinyi ta informatsiinyi vymiry [Risks of digitalization of public administration: Organizational and informational dimensions]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no 68, pp. 120–130. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-120>

8. Bharadwaj A., El Sawy O. A., Pavlou P. A., & Venkatraman N. (2013). Digital business strategy: Toward a next generation of insights. *MIS Quarterly*, vol. 37 (2), pp. 471–482. Available at: https://www.researchgate.net/publication/280311463_Digital_Business_Strategy_Toward_a_Next_Generation_of_Insights

9. Vial G. (2019). Understanding digital transformation: A review and a research agenda. *The Journal of Strategic Information Systems*, vol. 28 (2), pp. 118–144. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jsis.2019.01.003>

10. Mergel I., Edelmann N., & Haug N. (2019). Defining digital transformation: Results from a systematic literature review. *Government Information Quarterly*, vol. 36 (4), pp. 101–112. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.giq.2019.06.002>

11. Deloitte Insights. (2023). Digital government transformation: Establishing a vision for the future. Available at: <https://www2.deloitte.com/us/en/insights/industry/public-sector/digital-government-transformation.html>

12. OECD. (2022). Digital Government Review: Strategies for transforming public administration. Available at: <https://www.oecd.org/gov/digital-government-review.htm>

13. Weill P., & Woerner S. L. (2015). Thriving in an increasingly digital ecosystem. *MIT Sloan Management Review*, vol. 56 (4), pp. 27–34. Available at: <https://sloanreview.mit.edu/article/thriving-in-an-increasingly-digital-ecosystem/>

14. Bughin J., Deakin J., & O'Beirne B. (2021). Digital transformation: Improving the odds of success. *McKinsey Quarterly*. Available at: <https://www.mckinsey.com/business-functions/mckinsey-digital/our-insights/digital-transformation-improving-the-odds-of-success>

15. Kane G. C., Palmer D., Phillips A. N., Kiron D., & Buckley N. (2015). Strategy, not technology, drives digital transformation. *MIT Sloan Management Review*. Available at: <https://sloanreview.mit.edu/projects/strategy-drives-digital-transformation/>

Hurynchuk Oleksandr

*Private Higher Educational Institution
“European University”*

IMPROVEMENT OF ORGANIZATIONAL AND INFORMATION SUPPORT STRATEGIES FOR PUBLIC ADMINISTRATION IN THE ERA OF DIGITAL TRANSFORMATION

The article addresses the issue of improving organizational and information support strategies for public administration in the context of digital transformation and dynamic global challenges. It analyzes key challenges faced by public administration bodies, including rapid technological changes, insufficient integration of information systems, talent shortages, and increasing cybersecurity risks. The study substantiates the need for adaptive strategies based on the integration of digital technologies, effective information resource management, and flexible management approaches. Conceptual foundations for developing strategies to enhance organizational and information support are proposed, aligning with current trends in the digital economy. Additionally, the article examines the impact of technological dynamism and external uncertainties, such as military conflicts and economic instability in Ukraine, on public administration decision-making processes, emphasizing the importance of resilience and strategic agility. It is argued that traditional management practices are no longer sufficient to ensure effective public administration in a rapidly changing digital environment. Therefore, the implementation of integrative and data-driven strategic frameworks is essential for public administration bodies seeking sustainable development and enhanced efficiency. Special attention is given to the role of digital ecosystems, inter-agency collaboration, and capacity building as integral components of strategic effectiveness. The findings contribute to the theoretical and practical understanding of how public administration can adapt to the complexities of the modern digital landscape and strengthen its capacity to address national and global challenges. Furthermore, the study highlights the importance of foresight, continuous training, and investment in digital infrastructure as prerequisites for building strategic resilience. Strategic alignment with global technology trends, proactive risk management, and effective use of data analytics are presented as key factors that influence the effectiveness of public administration in the digital age. The article concludes by offering practical recommendations for policymakers, public administrators, and researchers aimed at strengthening the strategic capacity of public administration through innovation-oriented leadership, sustainable digital models, and knowledge-based resource management.

Keywords: organizational and information support, public administration, digital transformation, digital technologies, information resource management, agile management, digitalization strategies.

JEL classification: L86, M15, O33